

Κουρά Μοναχού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά στη Βέροια

/ [Ιερές Μονές](#)

Την Τρίτη 9 Ιουνίου το απόγευμα στον Εσπερινό και την καθιερωμένη Παράκληση στον Ιερό Ναό Αγίου Λουκά Συμφερουπόλεως στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε και τον θείο Λόγο.

Στο τέλος του Παρακλητικού Κανόνος ο Ποιμενάρχης κ. Παντελεήμων τέλεσε την κουρά (ρασσευχή) του κ. Χρήστου Ζερδαλή, πρωτοψάλτου της Ενορίας Αγίας Παρασκευής Βεροίας και του έδωσε το μοναχικό όνομα Αιμιλιανός, προς τιμήν του

μακαριστού γέροντος Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτου.

Τον νέο μοναχό προσήγαγε ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Δομενίκου κ. Αθηναγόρας και Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας Αρχιμ. Αρσένιος Χαλδαιόπουλος.

Την Πέμπτη 11 κατά το πολυαρχιερατικό συλλείτουργο της κυρίας πανηγύρεως του Αγίου Λουκά θα γίνει και η εις διάκονον χειροτονία του μοναχού Αιμιλιανού.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

Προπαραμονή τῆς ἑορτῆς τοῦ μεγάλου καί θαυματουργοῦ ἀγίου μας, τοῦ ἀγίου Λουκά, ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως, τοῦ ἱατροῦ, καί ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ του λειψάνου καί τῆς σεπτῆς καί χαριτοβρύτου εἰκόνας τῆς Παναγίας τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, τήν ὁποία ὑποδεχθήκαμε πρὶν ἀπὸ δύο ἡμέρες μέ χαρά καί συγκίνηση, ψάλαμε τήν Παράκληση τοῦ ἀγίου Λουκά.

Μέσα σέ αὐτό τό κλίμα τῆς πνευματικῆς χαρᾶς πού μᾶς προσφέρει ἡ παρουσία τῆς ἱεράς εἰκόνας τῆς Παναγίας μας ἀλλά καί ἡ ἐγγίζουσα ἑορτή τοῦ ἀγίου Λουκά ζοῦμε σήμερα καί μία ἄλλη μεγάλη πνευματική χαρά καί συγκίνηση στήν Ἱερά μας Μονή, καθώς τελέσαμε τήν κουρά ενός νέου μοναχοῦ, ενός νέου ἀνθρώπου πού ἀποφάσισε νά ἀφιερῶσει τή ζωή του στόν Θεό καί νά ἀγωνισθεῖ κάτω ἀπό τή

σκέπη και τήν προστασία τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τῆς ἐφόρου καί προστάτιδος τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς, ἀλλά καί τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, ἡ παρουσία τοῦ ὁποίου εἶναι ζωντανή στόν τόπο αὐτό καί στή ζωή τῶν πατέρων τῆς Ἱερᾶς Ἀδελφότητος.

Μέ αὐτή τή ζωή, τήν ὁποία γνώρισες ἀπό κοντά τό τελευταῖο διάστημα, ἀποφάσισες νά συνδέσεις τή ζωή σου. Καί ἡ ἀπόφασή σου εἶναι βέβαια προσωπική, γιατί ὁ καθένας μπορεῖ καί πρέπει νά ἀποφασίζει γιά τόν ἑαυτό του, ἀλλά δέν εἶναι τυχαία ἢ ἐπιπόλαιη. Εἶναι στό βάθος της κλήση τοῦ Χριστοῦ, στήν ὁποία ἀνταποκρίθηκες μέ προθυμία καί διάθεση ὑπακοῆς, κάνοντας ἔτσι πρῶτο βῆμα στή μοναχική ζωή, ἡ ὁποία εἶναι ζωή ὑπακοῆς.

Κάποιοι θεωροῦν τήν ὑπακοή ὡς δέσμευση καί περιορισμό τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου. Ὅμως αὐτό δέν ἰσχύει γιά τή μοναχική ζωή, σκοπός τῆς ὁποίας εἶναι ἡ συμπόρευση καί ἡ ἔνωση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό.

Γιά τόν μοναχό, λοιπόν, ή ύπακοή δέν εἶναι δέσμευση, ἀλλά ἀπελευθέρωση, ὅπως γράφει ὁ μακαριστός Γέρων Αἰμιλιανός, καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σίμωνος Πέτρας, καί ἕνας ἀπό τούς ἀναμορφωτές τοῦ συγχρόνου κοινοβιακοῦ καί Ἀγιορειτικοῦ Μοναχισμοῦ καί ὄχι μόνο, μιᾶς φωτεινῆς καί ἀγιασμένης μορφῆς, πού ἄφησε ἰσχυρό ἀποτύπωμα στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, καί πρός τιμήν τοῦ ὁποίου σοῦ ἔδωσα κατὰ τή μοναχική σου κουρά τό ὄνομα Αἰμιλιανός.

Εἶναι ἀπελευθέρωση ἢ ύπακοή, γιατί σέ ἀπελευθερώνει ἀπό ὅ,τι δέν σέ ἀφήνει νά ἀφιερωθεῖς ἀπόλυτα στόν Θεό καί νά ἀπολαύσεις τήν ἀγάπη του καί τήν κοινωνία μαζί του.

Εἶναι ἀπελευθέρωση, γιατί σέ ἐλευθερώνει ἀπό λογισμούς πού ἀπασχολοῦν τόν νοῦ τήν ὥρα τῆς προσευχῆς καί σοῦ στεροῦν τή χαρά τῆς ἀδιατάρακτης συνομιλίας μέ τόν Θεό.

Εἶναι ἀπελευθέρωση, γιατί σέ ἀπαλλάσσει ἀπό μέριμνες, ἀπό προβλήματα καί θλίψεις, γιατί ὅλα αὐτά τά ἀναθέτεις στόν Θεό μέσω τοῦ Γέροντός σου.

Εἶναι ἀπελευθέρωση, γιατί δέν χρειάζεται νά ἀνησυχεῖς ἄν βαδίζεις ὀρθά, γιατί γνωρίζεις ὅτι πορεύεσαι τήν ὁδó τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ.

Εἶναι ἀπελευθέρωση, γιατί ἡ ύπακοή σέ ἀπαλλάσει ἀπό ὅλα ὅσα ρυπαίνουν τήν καρδιά καί μολύνουν τήν ψυχή καί ἐμποδίζουν τή χάρη τοῦ Θεοῦ νά ἐνοικήσει σ' αὐτήν, ἀλλά καί καθαρίζει τήν καρδιά σου, ὥστε νά μπορεῖς νά προσέρχεσαι στό ἱερό μυστήριό τῆς θείας Εὐχαριστίας καί νά κοινωνεῖς «ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως» Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ ἀλλά καί νά ἐντρυφᾶς στήν καθαρᾶ προσευχή, ἢ ὁποία ἐνώνει τόν ἄνθρωπο μέ τόν Θεό καί τόν καθιστᾶ μέτοχο τῆς θείας Χάριτος, ὅπως ἔλεγε καί πάλι ὁ Γέρων Αἰμιλιανός.

Ὅλα αὐτά εἶχες τήν εὐκαιρία νά τά ἀκούσεις καί ἀπό τόν ἐπί πολλά χρόνια πνευματικό σου, τόν μακαριστό καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς μας Μονῆς Γέροντα Παντελεήμονα Κορφιωτάκη, μέ τόν ὁποῖο συνεδέθης ἀπό παιδί καί σύ καί ἡ εὐσεβῆς οἰκογένειά σου, ἢ ὁποία καί σέ ὁδήγησε κοντά στόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία. Ἀλλά καί ὅταν ἐκεῖνος δέν εἶχε πλέον τίς δυνάμεις λόγω ὑγείας, ἄκουσες καί πάλι ἀπό τόν πνευματικό σου, τόν π. Μύρωνα Σιμωνοπετρίτη, ὅλα ὅσα ἐδίδασκε ὁ Γέρων Αἰμιλιανός καί, πιστεύω, ὅτι θά τά δεῖς νά πραγματώνονται στή νέα σου ζωή ὡς μοναχός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Παναγίας Δοβρᾶ.

Άλλωστε ή από σήμερα ιδιαίτερα προστάτις σου, ή Κυρία Θεοτόκος αποτελεί για κάθε πιστό και πολύ περισσότερο για κάθε μοναχό πρότυπο ύπακοης, διότι Εκείνη έσφράγισε τήν ήμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ της μέ μία μόνο φράση: «ίδού ή δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατά τό ρήμα σου». Καί έτσι άξιώθηκε πολλῶν και άνεκφράστων δωρεῶν.

Τή δική της ύπακοή εὔχομαι πατρικά και από καρδίας νά μιμηθεῖς, ὡστε ή χάρη και ή εὐλογία της νά σε συνοδεύουν και νά σε ενισχύουν στόν άγώνα τής μοναχικής πολιτείας, μαζί μέ τίς εὐχές και τίς πρεσβεῖες τοῦ άγίου Λουκά και ὄλων τῶν άγίων προστατῶν τής Ἱερᾶς μας Μονῆς και ιδιαιτέρως τοῦ ὀσίου Γερασίμου τοῦ Ὑμνογράφου και τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Αἰμιλιανοῦ, αλλά και μέ τίς εὐχές και τή συμπάρασταση τόσο τή δική μου, ὄσο και τοῦ Θεοφιλεστάτου Καθηγουμένου, τοῦ Ἁγίου Δομενίκου κ. Ἄθηναγόρα, τῶν πατέρων τής Μονῆς μας και τῶν συμπροσευχομένων πατέρων, τῶν γονέων και τῶν άδελφῶν σου, τῶν οἰκείων και τῶν φίλων σου, και ὄλων ὄσων σοῦ συμπαρίστανται σήμερα στήν άρχή τής νέας σου ζωῆς και εὔχονται για σένα.

Και εὔχομαι νά άξιωθεῖς νά εὐαρεστήσεις τόν Θεό και νά γίνεις μέτοχος τῶν δωρεῶν τής χάριτός του.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)